

הַלֵּב הַגָּדוֹל שֶׁנִּשְׂא אֶת כָּלֶם

ספורו של הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל

קולו של רבי חיים ביישיבה
רעם כשופר, אך יותר מכל
זכרו את הדמעות שלו.
הוא היה בוכה מתוך אהבה
לה', ובוכה מצער כשליהודי
אחר היה כואב. כל יהודי
היה בעיניו ממש כבן יחיד!

בריחה לשנחי במלחמה

בזמן מלחמת העולם, נדדה
הישיבה עד לסין. הרב
התארח בביתו של יהודי
וטחב לב. רבי חיים נצל כל
שנייה פנויה ללמוד תורה,
שהיתה כל חייו.

התלמידים בהלם: מדוע
הרב מבטל מלמודו עבור
שיחה על מזג האוויר?

רבי חיים סוגר
את הגמרא

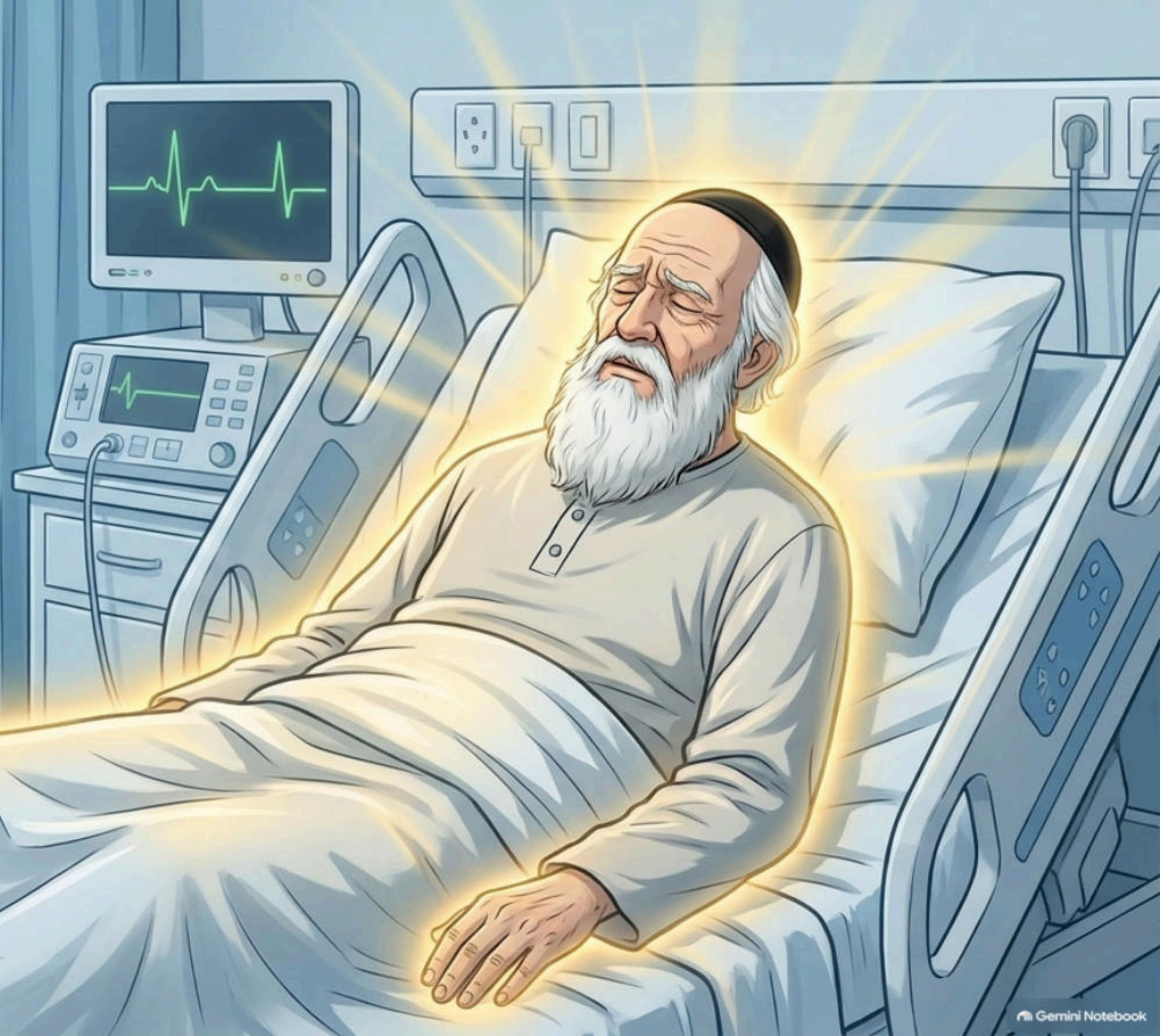
הכרת הטוב

“

עיניו ברקו והוא השיב:
"האיש הטוב הזה פתח
בפני את ביתו! הוא
שמר עלי! איך אני יכול
למנע ממנו חיוך ושמחה
בגלל הלמוד שלי?"

שנים רבות לאחר מכן... ייסורים בבית החולים

סבא רבי חיים קשיש, חלש
וחולה מאוד.
צפצוף המכשירים – טיט...
טיט... – ממלא את החדר.
כל תזוזה קלה גורמת לו כאב
כאב נורא ואיים.

הלחש במסדרון

המבקר לחש:
"תלמיד חכם אחר
במחלקה השניה נאבק
עכשו על חיו".

אף שגופו היה חלש,
נשמתו של רבי חיים
נשמעה הכל!

**במאמץ עלאי זעק הרב: "מהרו...
שימו אותי על כסא גלגלים... עכש!"**

הסכנה

המשפחה נבהלת!
"הרב מחפֵּר למכשירים!
כל תזוזה כואבת, זה מְסַכֵּן מאוד!"

הרצון

מעיניו בוער אור משמים:
"יהודי נמצא בסכנה!
קחו אותי אליו עכשו!"

מסע של מסירות נפש

הגלגלים חרקו על הרצפה. הרב עצם עיניים מכאב שקשה לתאר,
אך פניו היו מכוונות קדימה. הוא היה במסע להצלת חיים.

ליד המטה של החולה

הם הגיעו אל המחלקה השניה.
רבי חיים בקש בקול רועד:
"תקרבו את הכסא ממש
קרוב לראשו."
ואז... קרה פלא!

הכאב נעלם בבת אחת!

נס של אהבה אמתית. הרב
שכח כליל את יסורי גופו שלו.
הוא הרגיש רק את הכאב של
החולה השני.

קורע את השמים למען חברו

שתי דמעות רתוחות צנחו על הספר. רבי חיים מור בבכי
כתינוק ונלחם כאריה. הוא זעק לה' לא על המחלה
שלו – אלא על חייו של אחיו היהודי!
השכינה מלאה את החדר.

סוד הגדלה: נושא בעל עם חברו

גם כשליך
כואב

אני עוזר לשאת את
הכאב של חברי

אור ה' מאיר
על שנינו!

תוֹרֶדָה לְשִׂאת בְּעַל - מָחָר בַּבֶּקֶר!

כְּשֶׁאַתָּה חוֹזֵר עֵיף הַבֵּיתָה, הַשָּׂאָר פִּנָּה קִטְנָה בַּלֵּב בְּשִׁבִּיל חֵבֶר אוֹ אֶחָ.
גֵּשׁ אֵלָיו בְּחִיוֶד וּשְׂאֵל: "הַכֹּל בְּסִדּוֹר אֶתָּךְ הַיּוֹם? צָרִיךְ עֲזָזְרָה?"

